

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 51.

Anden Session.

24de Møde.

Tirsdagen den 12te November.

(Fortsat).

Nyholm (fortsat): Med Hensyn til Erstatningsspørgsmaalet har vel den ærede Forslagsstiller sagt, at dette Bildt skulde tilbageleveres; men jeg vil dog virkeligt spørge, om han med sand oprigtig Alvor troer, at det fra den Jagtberettigedes Side nogensinde kan controlleres; naar Enhver paa hans Eiendom skal have Lov til at skyde Bildtet, vil jeg spørge, om der dog kan tænkes nogen Control? Herimod vil man vel svare mig, at man maa have den Overbeviisning, at det dog er redelige Folk; men, vare alle Menneffer redelige og i den Grad redelige; behøvede man vel ikke at foreskrive saamange Love, som man nu er nødt til at foreskrive. Der er i selve Uendringensforslaget en Bestemmelse, hvortil jeg aldeles ikke kan fatte Motiverne. Brugeren skal nemlig, efterat han gjort Brug af denne sin Ret til at nedskyde Bildtet, gjøre Anmeldelse til de to nærmeste Naboer; men jeg veed virkelig ikke, hvorfor Naboerne skulle vide, at han har skudt Bildtet, jeg har ikke kunnet fatte det, og maaskee en af de ærede Forslagsstillere derfor vilde oplyse mig om Grunden dertil. — Jeg paaastaar endnu en Gang, at jeg ikke kan see, at det er muligt for Jagteieren paa nogen Maade at kontrollere, at Bildtet bliver leveret ham tilbage. Men, selv om han ogsaa kunde kontrollere det, forekommer det mig dog at være et meget stærkt Indgrib i det, jeg kalder Eiendomsret, og som jeg ønsker sikret; og saalange man ikke kan bevise mig, at Jordbrugerens Brugsret, hvis han ved Contractshold, ved Lovens Bydende er forhindret fra at udøve Jagten, staaer over selve Eiendomsretten,

troer jeg, at dette Forslag maa falde tilbage i sig selv.

Glensborg: Der blev forelagt Forslagsstillerne det Spørgsmaal, hvad den Passus skulde betyde, som lyder saaledes: „naar han har gjort Brug af denne Ret, skal han strax gjøre Anmeldelse til de to nærmeste Naboer“. Det er grundet i Lovgivningens almindelige Bestemmelser om hvad der skal iagttages, naar Nødværge har fundet Sted. Denne Aabenhed i Fremgangsmaaden giver netop Præsumption for, at Nødværge var tilstede; det konstateres just ved, at han gaaer hen til Naboerne og siger: „Det har jeg gjort.“ Gjør han det derimod ikke, gjør han det i Smug og hemmeligt, da er der Præsumption for, at han har gjort noget Uretligt. Det er Grunden.

Stampe: Jeg tiltræder aldeles hvad der blev udtalt af den ærede næstsidste Taler med Hensyn til det foreliggende Uendringensforslag. Ogsaa jeg anseer det for lidet rimeligt, at det høitærede Thing, efterat det ikke har villet gaae ind paa at tilstaae en vis Deel af Brugernes Ret til Jagten mod Erstatning, nu skulde ville gaae ind paa at tilstaae alle Brugere Jagtret uden Erstatning; thi jeg kan ikke Andet end være enig med den ærede Taler i, at dette aabenbart ligger i Uendringensforslaget. Jeg skal dog imidlertid, da det dog var muligt, at Uendringensforslaget kunde vinde endeel Stemmer for sig, og det jo altid er tvivlsomt, om det ikke kunde gaae igjennem, tillade mig med et Par Ord at belyse det nærmere. Jeg maa da ogsaa med den ærede Taler være enig i, at, ifald Uendringensforslaget alene havde indskrænket sig til det Bildt, der gjør Skade, da kunde det motiveres ved den Ret, som alle Brugere bør have til at afværge Skade; men da det udstrækkes til alt Bildt, kan det ikke engang motiveres ved denne Betragtning, det